

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: The Escape Center BVBA

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

Článok 98 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení s bodom 14 prílohy III k tejto smernici

sa má vykladať v tom zmysle, že:

poskytovanie služieb spočívajúcich v poskytnutí práva na používanie športových zariadení fitnesscentra a poskytnutí inštruktáže jednotlivcovi alebo skupine môže podliehať zníženej sadzbe dane z pridanej hodnoty, pokiaľ je táto inštruktáž spojená s používaním týchto zariadení a je potrebná na vykonávanie športu a telesnej výchovy, alebo je táto inštruktáž vedľajšia k právu na používanie uvedených zariadení alebo k ich skutočnému využívaniu.

(¹) Ú. v. EÚ C 338, 23.8.2021.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 22. septembra 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Španielsko) – Vicente/Delia

(Vec C-335/21) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Nekalé obchodné praktiky voči spotrebiteľom – Zásada efektivity – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Skrátené konanie o zaplatenie odmeny advokáta – Prípadná nekalá povaha podmienok obsiahnutých v dohode o odmene – Vnútroštátna právna úprava, ktorá nestanovuje možnosť preskúmania súdom – Článok 4 ods. 2 – Rozsah výnimky – Smernica 2005/29/ES – Článok 7 – Klamlivá obchodná praktika – Zmluva uzavretá medzi advokátom a jeho klientom, ktorá tomuto klientovi zakazuje pod hrozbou finančného postihu vziať návrh späť bez vedomia advokáta alebo v rozpore s jeho stanoviskom)

(2022/C 424/14)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Vicente

Žalovaná: Delia

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/ES z 25. októbra 2011, v spojení so zásadou efektivity a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie

sa má vykladať v tom zmysle, že:

bráni vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa skráteného konania o zaplatenie odmeny advokáta, na základe ktorej návrh podaný proti klientovi – spotrebiteľovi je predmetom rozhodnutia prijatého mimosúdnym orgánom, pričom zásah súdu je upravený až v štádiu prípadného podania opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu, bez toho, aby mal súd rozhodujúci pri tejto príležitosti možnosť v prípade potreby ex offio preskúmať, či podmienky obsiahnuté v zmluve, ktorá viedla k podaniu návrhu na zaplatenie odmeny, sú nekalej povahy, ani pripustiť predloženie iných listinných dôkazov účastníkmi konania, než sú tie, ktoré boli predložené mimosúdnemu orgánu.

2. Článok 4 ods. 2 smernice 93/13, zmenený smernicou 2011/83,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

výnimka stanovená v tomto ustanovení sa nevzťahuje na ustanovenie zmluvy uzatvorenej medzi advokátom a jeho klientom, podľa ktorého sa klient pod hrozbou finančného postihu zaväzuje riadiť sa pokynmi tohto advokáta, nekonať bez jeho vedomia alebo v rozpore s jeho stanoviskom a že sám nevezme návrh späť v súdnom konaní, v súvislosti s ktorým zveril postup uvedenému advokátovi.

3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

vloženie ustanovenia, ktoré stanovuje finančný postih voči klientovi, do zmluvy uzavretej medzi advokátom a jeho klientom, ak sám vezme späť návrh v súdnom konaní, v súvislosti s ktorým zveril postup uvedenému advokátovi, pričom táto podmienka odkazuje na sadzobník profesijnej komory, a nebola uvedená v obchodnej ponuke ani v informáciách uvedených pred uzatretím zmluvy, sa má kvalifikovať ako „klamlivá“ obchodná praktika v zmysle článku 7 tejto smernice, pokiaľ vedie alebo môže viesť priemerného spotrebiteľa k tomu, aby prijal obchodné rozhodnutie, ktoré by inak neurobil, čo musí preskúmať vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 382, 20.9.2021.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 22. septembra 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Nemecko) – SI a i./Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-497/21) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Hraničné kontroly, azyl a prisťahovalectvo – Azylová politika – Smernica 2013/32/EÚ – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Žiadosť o medzinárodnú ochranu – Dôvody neprípustnosti – Článok 2 písm. q) – Pojem „následná žiadosť“ – Článok 33 ods. 2 písm. d) – Zamietnutie žiadosti o medzinárodnú ochranu členským štátom ako neprípustnej z dôvodu zamietnutia predchádzajúcej žiadosti podanej dotknutou osobou v Dánskom kráľovstve – Konečné rozhodnutie prijaté Dánskym kráľovstvom)

(2022/C 424/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht